

ogsaa, at man vil gaa det Skridt videre, som jeg her har omtalt, at nemlig den Bestemmelse i Loven af 15de Mai 1868, som vilde stride herimod, maatte blive hævet ved denne nye Lov.

Schleppegress: Jeg skal tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa Lovforslagets § 8. Denne Paragraf fastsætter, at naar et Flertal i Menigheden begjærer det, kan en anden af Folketjens Præster, som er fremmed der, benytte Menighedens Kirke. Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at dette forekommer mig baade ubilligt imod Minoriteten og tillige i visse Sogne meget upraktisk. Jeg vil begynde med det Sidste, at det er upraktisk. Det vil let kunne tænkes her i Kjøbenhavn, at En har Lyst til at prædike i en Kirke, og at Møgle ønske at høre ham, men det vil her være meget vanskeligt at bestemme Flertallet og at optælle alle disse Stemmer, da der foregaar en bestandig Forandring i Særdeleshed ved Flyttedagene; det er derfor næsten umuligt. Hvad angaar, at det er en Ubillighed imod Minoriteten, synes jeg, det er indlysende, at en Minoritet, der kan være nok saa stor, ikke skulde kunne faae Benyttelse af Kirken. Istedetfor at bestemme, at det skal være Flertallet, vilde jeg finde det rigtigt, om der blev fastsat et bestemt Tal. Et have nu et Tal, som vi Alle kjende, nemlig 50, hvilket Tal har Betydning, fordi der skal 50 Menighedsmedlemmer for at kunne danne en Frimenighed. (Stemmer: Nei, det er 20!) Ja, i saa Fald vilde det efter min Mening være rigtigt at fastsætte 20, saaledes at det altsaa, naar 20 Menighedsmedlemmer forlange at høre en saadan Præst og at benytte Kirken, skulde være dem tilladt. Derved opnaas en meget vigtig Ting, nemlig at den urimelige Bestemmelse i Loven om Frimenigheder, at en saadan selv skal bygge sig en Kirke, og at den ikke maa benytte Sognet Kirken, om der end ikke er Brug for den, vilde blive hævet; det Vaand, der er lagt paa Frimenighedernes Dannelse, vilde altsaa derved blive taget bort. Jeg er overbevist om, at der mangfoldige Steder rundt omkring i Landet vilde blive oprettet Frimenigheder, naar dette Vaand blev løst, og

det vil kunne ske, naar § 8 bliver forandret derhen, at det bliver fastsat, at naar 20 Medlemmer af Menigheden forlange det, kan en af Folketjens Præster benytte Kirken.

Soyer-Møller: Det lille Lovforslag, som her foreligger, synes jo forsaavidt slet ikke at trænge til nogenformelt anbefaling; i modsat Fald vilde jeg have tilladt mig at anbefale det. Det trænger ikke til anbefaling, fordi det jo, saa sandt den gamle Regel gjælder, at Mennesket ikke er til for Sabbathens Skyld, men Sabbathen for Menneskets, vel ogsaa tør siges, at Kirken er til for Menighedens Medlemmers Skyld, og ikke omvendt. Lovforslaget er imidlertid ikke alene naturligt, men det er virkelig ogsaa i dette Dieblik Hensigtsmæssigt, og om jeg end ikke tør modsigende ærede Kultusminister, naar han har sagt, at det ikke er paatrængende, er saa Meget dog afgjort, at Forholdene med Hensyn til Kirkerites Benyttelse har stillet sig saare forskjelligt i de forskjellige Stifter, idet Brugen af dem har været mere indskrænket i det ene end i det andet, og dette har altid ført Ulemper med sig. Det har altsaa ikke kunnet Andet end glæde mig, at Lovforslaget er fremkommet. Det har kun undret mig, at de ærede Forslagsstillere i § 9 have ladet sig nøie med ligefrem at opføre den kongelige Anordning af 2den Oktober 1866, og altsaa have opført, at det kun skulde være Sognebaandsløserne tilladt at benytte Sognets Kirke til Daab, Altergang, Brudevielse og Egtaler. Hvorfor have Forslagsstillerne ikke taget Gudstjeneste med? Jeg har ikke ifinde at ville forsvare dette, fordi jeg jo ikke veed, om det Udvalg, der i denne Sag formodentlig vil blive nedsat, vil gaa ind derpaa. Jeg skal altsaa ikke gaa videre end til at sige, at jeg stemmer for, hvis det bliver optaget, at det skal tillades Sognebaandsløserne under nærmere bestemte Former at kunne faae den Præst, som de ønske, til at prædike i deres egen Sognet Kirke. Jeg anser denne Tilladelse for at være ligesaa naturlig som de øvrige Paragrafer i Lovforslaget; og jeg mener, at det, hvad der for mig er Hovedsagen, vil være til Held for Kirken og til Held for Guds Rige. Jeg beder altsaa det Udvalg, der